

INFORMATIEBRIEF AAN DE VRIENDEN VAN HET KITALE AIDS PROGRAMME

Kitale, 10 maart 2012

ALLEEN EN BANG

*Vandaag ben ik 't, Morgen iemand anders
Ik en jij! We moeten vechten en de aandacht eisen
We zullen een licht laten schijnen in het gevecht tegen AIDS
Laten we bekennen dat we HIV in ons dragen, ons samen sterk maken
En AIDS eronder krijgen
Wanneer we gelukkig zijn, maar ook wanneer we het helemaal niet meer zien zitten
Laten we stelling nemen en tot het einde blijven vechten
Laten we met ons hele hart ervoor gaan
En ons uitspreken tegenover de wereld – enkele levens redden
De kinderen van deze wereld redden¹*

Beste vrienden,

Dit is het refrein van het lied 'Alleen en Bang' van de Oegandese popster Philly Bongoley Lutaaya die in 1989 aan AIDS overleed. Hij besloot zijn laatste levensjaar tot cadeau aan de wereld te maken en kwam als eerste populaire beroemdheid openlijk voor zijn HIV positieve status uit. Hij liet zich tot aan zijn dood filmen terwijl hij uitgemergeld - maar vastberaden en met zijn hele hart, met zijn fantastische stem en betekenisvolle muziek - zijn ontzette, ongelovige maar veelal diep ontroerde publiek aanmoedigde om AIDS te erkennen en aan te pakken. Dat was een generatie geleden. Hij was onze held.

Er is sindsdien veel gebeurd.

Ten goede, want zo hebben vooral dankzij AIDS remmers veel mensen mogen overleven en kinderen hun ouders behouden! Dit was uiteraard een zeer dure interventie, die vooral dankzij internationale hulp en technische hoogstandjes succes heeft geboekt.

Voor AIDS preventie bleek deze benadering echter veel minder goed te werken. Het werd duidelijk dat de strijd tegen AIDS veel ingewikkelder was dan de veelverkondigde en simplistische **A**(bstinence = onthouding) **B**(e faithful = trouw aan partner) **C**(ondooms) boodschap. Statistische berekeningen en helder bewijsbare doelen bleken vaak slechts glibberige resultaten te boeken.

De grote fondsen suggereerden bovendien dat geld het antwoord is op alle problemen. En, heel treurig, bleken zij ook in toenemende mate toegankelijk te zijn voor half- en nepdeskundigen die erg slim van de nood een deugd voor eigen zak wisten te maken. Tegelijkertijd kromp de financiële assistentie voor onafhankelijke maar gedegen, succesvolle en gemotiveerde AIDS programma's steeds verder. Over het algemeen is vandaag de dag in Kenia AIDS vaak nog steeds een stigma en een schande. De kennis erover blijft veelal zeer beperkt en de sterk toegenomen geldzucht drijft veel mensen juist weer in de armen van het virus.

Het nationale HIV percentage ligt al een decennium rond de 7 %. Philly Lutaaya's woorden zijn door velen vergeten. Men is AIDS zát, maar helaas is AIDS ons duidelijk *nog niet* zat.

Toch zijn er ook op hoger niveau tekenen dat niet alle inspanningen voor niets zijn geweest. Vandaag, 10 maart, meldt de krant dat bijna alle Christelijke kerken en de Moslim gemeenschap enkele dagen geleden een verklaring over HIV preventie heeft ondertekend, waarin zij erkennen de afgelopen 27 jaar HIV en AIDS "als een seksuele en morele zaak te hebben beschouwd. Dit heeft geleid tot stigma, schaamte, doodzwijgen, ontkenning, discriminatie, nietsdoen en verkeerde actie dat de nationale HIV preventie, behandeling en zorgpogingen is blijven ondermijnen." Zij erkennen ook zich bewust te zijn geworden dat door ernstige onrechtvaardige man-vrouw verhoudingen vrouwen en meisjes de grootste AIDS slachtoffers zijn. Een actieplan is opgesteld tot officiële integratie van 'HIV' in religieuze zaken en beleid. Recente onderzoeken die aantonen dat in Kenia 44% van de nieuwe HIV infecties binnen het huwelijk en stabiele relaties plaatsvindt (tegen 33% onder prostituees, homoseksuelen en drugsgebruikers samen) hebben de religieuze leiders tot deze actie aangezet. Ook zeggen ze geraakt te zijn door verschillenden van hun leiders en leden die getuigden zelf HIV seropositief te zijn. De Katholieke kerk - die word erkend voor haar vele programma's in AIDS zorg en educatie - "had enkele aanwezigen" maar "kon zich niet openlijk uitspreken" en heeft niet getekend.

In ons kleinschalige Kitale AIDS Programme zijn we dankbaar voor en trots op onze zeer gemotiveerde 11 stafleden en inmiddels meer dan 2.500 getrainde vrijwilligers. Allen hebben wel een dierbaar familielid - vader, moeder, zussen of broers - en vrienden verloren aan AIDS en weten waar zij het over hebben. In de loop van de jaren zijn zij bovendien steeds beter opgeleid in AIDS preventie en het runnen van een programma. Door de jaren heen hebben we onze benaderingen steeds aangepast waardoor ons programma nu bestaat uit 6 projecten: AIDS Veilig Gedrag werk (project 1), het Kansarme Jongeren project (project 2), AIDS Onderwijs voor HIV Besmetten en hun directe Naasten (project 3), het Verslavingsproject (project 4), Vredeswerk (project 5) en Participerend Theater (project 6). De reacties van onze doelgroepen blijven heel enthousiast en hoopgevend. Vandaag een rapport over project 4:

2

Verslaving: Een Nationale Ramp!

Patrick, leider van het verslavingsproject, vertelt over een les over verslaving op een middelbare school vorige week. Deze was georganiseerd door KAP vrijwilliger Robert, leraar op die school, die zelf alcoholverslaafd is geweest. Veel scholieren herinnerden zich die tijd nog goed: "Hoe was ik toen dan?" vroeg hij hen. Onder gelach vertelden ze hoe hij stond te zwaaien op z'n benen, stiekem slokjes nam uit een meegebrachte fles, stonk naar drank en onder de boom gezakt - in plaats van in de stafkamer - hun schoolwerk had proberen na te kijken. Nee, ze hadden niet veel geleerd. Robert vertelde daarop zijn eigen verhaal en hoe hij enkele jaren geleden dankzij ons programma zijn alcoholisme met grote inspanning de baas was geworden. Een levendige discussie over verdovende middelen volgt: Leerlingen vertellen hoe steeds vaker drugs de ronde doen op school. Hoe schoolpersoneel deze binnensmokkelt en verkoopt. Patrick en Robert geven uitleg over drugs, wat ze zijn, wat ze doen en over de stadia van verslaving. Jongeren vertellen hoe eenvoudig het is om voor minder dan 50 shilling in lokale winkeltjes Kuber - een mengsel van tabak en cocabladeren - te kopen en hoe jongens de even eenvoudig en goedkoop te verkrijgen seksstimulans 'Enzoy', 'Rocket' of 'Viagra' bij meisjes in het drinken stoppen voor opwindende resultaten. Iemand weet zelfs te vertellen dat tegenwoordig ook in Kitale 'injectiedrugs' te verkrijgen zijn en hoe in Mombasa verslaafden hun met heroïne gevulde bloed opzuigen en delen met anderen. Een meisje vertelt hoe haar moeder chang'aa (jenever) brouwt om haar schoolgeld te betalen. En hoe zij al als 9 jarig kind mee had moeten helpen in het bedienen van klanten onder de aanmoediging 'zich als vrouw te gedragen'. Enkele jongens zeggen jarenlang een kom thuis gebrouwen bier als ontbijt te hebben gekregen. Zij vertellen hoe druk van vrienden, stress door prestatiedrang op school en daarbuiten, gefrustreerde levensverwachtingen en verdriet om hun gebroken thuis, afwezige of verslaafde ouders de aanleiding tot experimenteren met drugs is.

Robert leert hen dat verslaving een ziekte is die voorkomen en aangepakt kan worden.

De les eindigde met een spontaan applaus. Robert is kortgeleden tot conrector van de school gepromoveerd. In zijn vrije tijd helpt hij andere verslaafden om zijn voorbeeld te volgen. Hij noemt verslaving een nationale ramp.

Voor buurtonderzoek naar alcohol- en drugsgebruik en om contacten te leggen zijn Patrick en Robert afgelopen zondag vervolgens op bezoek gegaan in drinkgelegenheden in de buurt waar Robert woont. Het is duidelijk dat het stoppen met drinken een geweldige krachtsinspanning van Robert heeft gevraagd: Er wordt in deze buurt in veel huizen bier en jenever gebrouwen. De vieze, scherpe lucht hangt overal. Zondag is drinkdag bij uitstek. Ook buiten zitten her en der groepjes mensen onder alle weersomstandigheden luidruchtig te drinken. Oud en jong zijn in deze gelegenheden aanwezig, aan meisjes wordt door mannen gratis drank aangeboden in ruil voor seks. Robert wordt herkend en er wordt hun hartelijk een kom bier voorgezet: 'Geniet ervan'. Wanneer zij weigeren ('nee, we gebruiken medicijnen, kan niet vandaag') krijgen ze een flesje frisdrank. Ze maken contact met de drinkers waarvan sommigen zeggen Robert te missen en vragen waarom hij niet meer meedoet. Oud-vrienden worden uitgenodigd om naar de wekelijkse bijeenkomsten van KAP te komen waar de deelnemers volgens de richtlijnen van de Anonieme Alcoholisten hun verslaving aanpakken. Ook worden er lesdagen en videovoorstellingen voor verslaafden en hun families gegeven. De diensten van een nieuw bevriend verslavingsbehandelcentrum in Kitale worden aangeprezen. Zoals wel te verwachten is dit tijdrovend en moeizaam werk. KAP doet dit werk zowel in de stad als in Saboti op het platteland.

In de afgelopen week ontving KAP twee doorverwijzingen voor verslavingscounseling (het voeren van 'helpende gesprekken'), waarvan 1 van het gerechtshof. Joseph heeft inmiddels de cliënt gesproken en een vervolgspraak gemaakt.

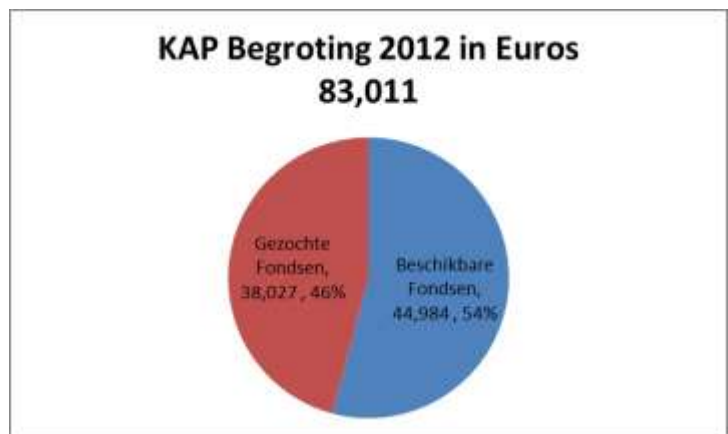
Sinds mijn vorige vriendenbrief hebben we niet stilgezeten. Allereerst was er de geslaagde stampotmaaltijd. De aanwezigheid en ondersteuning van jullie hierbij is enorm gewaardeerd!!

Naast onze programma activiteiten hebben we van december 011 tot en met half februari 012 1 jaarverslag, 1 jaarplanning en 3 grote aanvragen voor fondsen geschreven. Tot onze vreugde kwam op 1 aanvraag een positieve reactie. Deze fondsenaanvragen zijn 'heel hard trekken' want ze komen bovenop onze andere taken en zijn doorgaans zeer arbeidsintensief. Alle giften, groot en klein zijn dan ook een opluchting en kleine feestjes.

Begroting en dekking 2012

Voor 2012 zien onze begroting en de dekking ervan er als volgt uit:

Dit jaar worden nog fondsen gezocht voor AIDS onderwijs voor geïnfecteerden, verslavingswerk en vredeswerk. Verder zijn we nog dringend op zoek naar 40% van onze te verwachten personeels- en transport-uitgaven en die voor kantoor en gebouwen-onderhoud. Ook giften aan cliënten in noodsituaties zijn nog niet gedekt. Uitgaven voor medische zorg en schoolgelden voor enkele HIV cliënten in Kitale en Kisumu worden uit een 'speciaal potje' (bestaande uit jullie giften) gedekt.

Wij zijn ook erg dankbaar voor de ondersteuning van verschillende organisaties, waaronder *Impulsis*. Door verminderde overheidssubsidies kan deze dit jaar echter maar 1/3 van onze ingediende aanvraag bekostigen. Voor het overige 2/3 deel hebben we onze hoop gevestigd op onze vrienden in Nederland. Voor 2013 heeft ons programma beperkte fondsen in reserve.

We hopen uiteraard van harte dat jullie ons ook dit jaar weer willen helpen om onze plannen uit te kunnen voeren! Voor wie dat wil zijn al onze plannen en financiële informatie te verkrijgen.

En verder

Samen met de Stichting en de vrijwilligers in Nederland (de jongste is 14 jaar!) zijn we hard bezig met het vernieuwen van onze Nederlands- en Engelstalige websites. We hopen jullie hier binnenkort het resultaat van te laten zien.

Verder gaat het ons goed, waarbij zelfs de grootste uitdagingen van de afgelopen maanden Goddank zo goed mogelijk zijn afgelopen: Een door dieven losgedraaid wiel viel op een steil stuk weg net niet van onze 'nieuwe' auto; de brand op kantoor (ontplofte petroleumbrander) werd net op tijd geblust; de verhitte gemoederen tussen etnische groepen op de berg konden worden bekoeld. Ondanks de vele grote problemen om ons heen durven we nog steeds voorzichtig optimistisch te zijn in dit voor Kenia erg spannende verkiezingsjaar.

Iedere stafvergadering beginnen we hier graag met een tekst uit het boek 'Bread for the Journey' van Henri Nouwen (dank aan de boekentafel van de Engelssprekende parochie Church of Our Saviour in Den Haag!). Ter afsluiting de slotregels van de tekst van afgelopen maandag:

"Wanneer zorg onze prioriteit is, kan genezing als een gift volgen. Vaak zijn we niet in staat om te genezen, maar zorgen kunnen we altijd. 'Zorgen' is mens zijn."

Met nogmaals veel dank voor jullie interesse en zorg, mijn beste wensen en een heel hartelijke groet!

Jacinta

Jacinta van Luijk - Kitale AIDS Programme - P.O.Box 371 - (30200) Kitale - Kenya (Oost Afrika)

E-mail adres (zowel programma als persoonlijk): kitaleaidsprogramme@gmail.com

4

Donaties zijn welkom op: bankrek.nr: 5160239 t.n.v. STG VRIENDEN KITALE AIDS PROGRAMME of nr.1066957 t.n.v. MILL HILL MISSIEHUIS OOSTERBEEK t.b.v. "Kitale AIDS Programme" of t.b.v."Jacinta van Luijk" (*voornaam voluit*). ANBI erkend.

ons werk wordt gesteund door

ⁱ Vrij vertaald door Jacinta van het refrein uit *Alone and Frightened* van *Philly Bongoley Lutaaya*

TODAY IT'S ME, TOMORROW SOMEONE ELSE
ITS ME AND YOU, WE GOT TO STAND OUT AND FIGHT
WE'LL SHED A LIGHT IN THE FIGHT AGAINST AIDS
LET'S COME ON OUT, LET'S STAND TOGETHER AND
FIGHT AIDS
IN TIMES OF JOY, IN TIMES OF SORROW
LET'S TAKE A STAND AND FIGHT ON TO THE END
WITH OPEN HEARTS LET'S STAND OUT
AND SPEAK OUT TO THE WORLD – WE'LL SAVE SOME LIVES
SAVE THE CHILDREN OF THE WORLD